

Umelcovo stanovisko

Som živý performer, som učiteľ, som pesničkár, som videoartista, som youtuber. Všetko naraz aj nič z toho, voľne sa to prelína.

Keď som živý performer, keď urobím svoju efemérnu robotu, tak po mojom výkone práce môže zostať fotografia, video, text. Čo ešte by sa mohlo zaujímavé diať s dokumentáciou performance? Dobré je keď vznikne legenda, šíri sa z úst do úst, remixuje sa, pretvára, zveličuje.

Ako umelec sa zúčastňujem rôznych Pecha Kuchí a TedXov. Čo keby prezentácia o mojom umení, bola umením samotným, bez nutnosti dokazovať, že to čo prezentujem naozaj existuje?

Performance sa odohráva na ulici alebo v galerijnom priestore, a ešte by sa mohlo odohrávať len v hlave. Myšlienky ako performer. Ako moje performatívne akrobacie dostať z mojej hlavy do vašej?

Robím pesničky. Väčšinou s gitarou ako nejaký potulný folkový pesničkár. Do textov chcem natrepať dokumentáciu zo svojich happeningov. Ako pesničku si to lepšie zapamätám aj ja, a ako pesničku to môžem posúvať ďalej v komprimovanej forme, ako sáčková polievka, ktorá nijak nevoní až kým ju nezaleješ vlastnou vriacou vodou.

Od roku 2006 robím videoart a tie videá som prezentoval aj v galerijnom priestore, aj na youtube. Na youtube to bolo bez ochranného obalu galerijného priestoru, nachádza si to nečakaného diváka. Moje videoarty vyzerajú ako od youtubera, ale keď niekoho presvedčím, že som youtuber, tak sa cítim ako podvodník, ako dvojité agent.

Experimentujem s kapitálom pozornosti, valutou, ktorú priniesla postinternetová situácia. Ak vznikne na základe môjho performance, alebo performance z tej pesničky ešte nejaký hmotný pozostatok, skúšam to vnímať nie ako umelecký kus, ale ako suveníry zo zážitku. Tričko so sloganom z pesničky, alebo magnetka z myšlienkového performance na tému brandingu národnej identity alebo rodného mesta. A keď ti budem pridávať každú chvíľu nové umenie na youtube, zvykneš si na mňa, odoberáš ma, žiješ so mnou.

The Slovak and English motivation letter is little bit different, the truth is here in the middle.

Artist statement

I am a live performer and I like the ephemeral way of presentation. Space for performance could be the street or at the gallery space, but it can happen only in my head too. I try to see my thoughts as performers. For example, I make thoughts acrobatics with the brainstorming about the logo of my hometown, or with national identity, or with the phrases you use for neighbour smalltalks. How can I transfer this thoughts happenings to you? I can give you the text, photo or video documentation usually.

I mostly make videoart and present it in gallery space, but I publish these videos on youtube too. Youtube audience can feel it without the safety layer of gallery and I can pretend that I am youtuber and this is my weird diary. You can subscribe my channel and you can have my new art continuously, so you live your life side by side of my life.

I like to present my art on live artist presentations, Pecha Kuchas, TedXs. I try to understand my presentation as art piece itself and I make experiments with flow of words, wordplays, mimique. I try to feel it like my startups, falling bussiness plans, and I spread these thoughts to make

useless startup poetry.

It is good when your performance is going to be the legend. Possibilities of spreading from mouth to mouth, remixing again and again is attractive for me. I use the texts of my performance documentations, or the documentations of real life experience, for the lyrics of the songs. I make ordinary look like pop songs, played on guitar, but inside of the song you can find all the documentations of my last projects.

Attention capital is helping me as the value of postinternet situation. I am not the producer of art pieces, but when I am sometimes making small series of t-shirts or CDs with songs or magnet souvenirs, I feel it like souvenir from ephemeral experience, shortcut for your stories.

My works are based on local language, I use a lot of wordplays and language based acrobatics. I use English subtitles for my videos, but it cannot transfer one hundred percent of feelings, so Oskar Čepan Award could be possibly the challenge for me to transfer my ideas outside of Slovak language.

Erik Sikora, Košice